

3. NIEDZIELA WIELKANOCNA

(Łk 24,13-35)

Zostań z nami!

„Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu” (Łk 24,28-31).

27 marca 2005 roku to ostatnia Niedziela Wielkanocna w ziemskim życiu Jana

Pawła II. Na placu św. Piotra zgromadziło się około 80 tys. wiernych. Wielu płakało, widząc cierpiącego i bardzo wzruszonego Ojca Świętego. Płakali także ludzie zgromadzeni przed telewizorami w 74 krajach świata. Temat wielkanocnego orędzia, odczytanego przez kardynała Angelo Sodano, stanowiła prośba uczniów z Emaus, przywołana w dzisiejszej Ewangelii: „Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił” (Łk 24,29). Jan Paweł II śledził na leżących przed nim kartkach odczytywany tekst. Swoją niemocą i głosem kardynała Sodano wołał: „Dzisiaj, w Święto Zmartwychwstania, my także powtarzamy z wszystkimi chrześcijanami na świecie: Zostań z nami, Jezusie, ukrzyżowany i zmartwychwstały! Zostań z nami, wierny Przyjacielu i pewna Ostoja dla ludzkości kroczącej drogami czasu! Ty, żywe Słowo Ojca, wlej ufność i nadzieję w tych, którzy szukają prawdziwego sensu swojej egzystencji. Ty, Chlebie życia wiecznego, nasyć człowieka głodnego prawdy, wolności, sprawiedliwości i pokoju!”¹⁹.

Ojciec Święty chciał nam w ten sposób przypomnieć, że Jezus żyje, zmartwychwstał i jest nadal obecny w świecie, a przede wszystkim, że Jezus jest obecny w naszym życiu przez Eucharystię. Chrystus nie przestał się nami interesować. Nie zamknął się w swym majestacie gdzieś daleko, lecz pragnie nadal być obecny w naszym życiu, w naszych radościach i cierpieniach. Chce współtowarzyszyć nam w ziemskim pielgrzymowaniu. Jak dobry ojciec, pragnie opiekować się nami. Ojciec Święty zaznaczył, że my, ludzie nowego tysiąclecia, potrzebujemy eucharystycznej bliskości zmartwychwstałego Pana, bowiem tylko On ostatecznie może zaspokoić nasze pragnienie prawdy, wolności, sprawiedliwości i pokoju oraz nadać sens naszemu życiu.

Przez Eucharystię Jezus jest prawdziwie obecny pośród nas. Przeżywajmy ją zatem z żarliwą pobożnością. Podczas każdej Mszy Świętej rozpoznawajmy Jego obecność w słowie Bożym i „przy łamaniu chleba”. W Jego bliskości odnajdujemy pokrzepienie, sposób na przewyciężanie samotności, pomoc w znoszeniu cierpienia, pokarm dający siłę, by po rozczarowaniu znów wyruszyć w drogę

i dochować wierności raz dokonanemu wyborowi. Niech Eucharystia będzie dla nas szkołą życia.

Zakończmy słowami modlitwy Jana Pawła II:

„*Mane nobiscum, Domine!* Podobnie jak dwaj uczniowie z Ewangelii, prosimy Cię, Panie Jezu, pozostań z nami. Ty, Boży Wędrowcu, który znasz nasze drogi i nasze serca, nie dozwól, byśmy pozostali więźniami wieczornych cieni. Wspieraj nas, gdy jesteśmy utrudzeni, przebaczone grzechy, kieruj naszymi krokami na drogach dobra. Błogosław dzieciom, młodzieży, starszym, rodzinom, a zwłaszcza chorym. Błogosław kapłanom oraz osobom życia konsekrowanego. Błogosław całej ludzkości. W Eucharystii jesteś «lekarstwem na nieśmiertelność»; obdarz nas pragnieniem pełni życia, które nam pomoże iść po tej ziemi jako ufni i radośni pielgrzymi, wpatrzeni zawsze w cel życia bez końca. Zostań z nami, Panie! Zostań z nami! Amen”²⁰.

¹⁹ Jan Paweł II, *Orędzie wielkanocne* (27.03.2005), www.oecumene.radiovaticana.org.

²⁰ Jan Paweł II, *Eucharystia światłem i życiem nowego tysiąclecia. Przemówienie podczas uroczystości inauguracji Roku Eucharystii*, „L’Osservatore Romano” (wyd. pol.) 2005, nr 1, s. 21.